

و عدم اشاعه بر عهده بگیرد. ما برنامه نوسازی نظامی چین را زیر نظر خواهیم گرفت [...] ما در مورد هر موضوعی به توافق نخواهیم رسید و در مورد نگرانی‌های حقوق بشری و زمینه‌هایی که با هم اختلاف داریم صادق خواهیم بود. اما اختلاف نظرها نباید مانع همکاری در موضوعات مورد علاقه دوجانبه شود [...]».

اما در سند NSS 2015 ظاهراً از حیث کمی به مسئله چین توجه زیادی نشده است، اما فرازهای بسیار مهم و عمیقی دارد که بازتاب تغییر و تحولات صورت گرفته در پکن (روی کار آمدن شی جین پنگ) و نگرانی‌های واشنگتن از رقابت و رویارویی با چین است. همچنین این نخستین بار است که دولت چین به طور رسمی در یک سند استراتژی امنیت ملی به سرقت سایبری اطلاعات تجاری آمریکا متهم می‌شود:

«ایالات متحده از ظهور چینی باثبات، صلح‌آمیز و مرفه استقبال می‌کند [...] در حالی که رقابت وجود خواهد داشت، ما اجتناب ناپذیر بودن رویارویی را رد می‌کنیم. در عین حال، مسئله رقابت [با چین] را از موضع قدرت مدیریت خواهیم کرد و اصرار داریم که چین قوانین و هنجارهای بین‌المللی را در مورد موضوعاتی از امنیت دریایی گرفته تا تجارت و حقوق بشر رعایت کند. ما از نزدیک نوسازی نظامی چین و حضور در حال گسترش در آسیا را رصد خواهیم کرد و در عین حال به دنبال راه‌هایی برای کاهش خطر سوء تفاهم یا محاسبه اشتباه خواهیم بود. در مورد امنیت سایبری، ما اقدامات لازم را برای محافظت از مشاغل و دفاع از شبکه‌های خود در برابر سرقت سایبری اسرار تجاری برای منافع تجاری، چه توسط بازیگران خصوصی و چه توسط دولت چین انجام خواهیم داد.»

در آخرین سند (یعنی فراز جمع‌بندی) جملات مهمی وجود دارد که اگر چه به طور مستقیم به نام چین اشاره نمی‌کند، با تحلیل آن به راحتی می‌توان متوجه شد که کل بخش جمع‌بندی NSS 2015 ناظر به چین است. این بخش را می‌توان سرآغاز رسمیت بخشی به گفتمان «رقابت بزرگ» و «جنگ سرد جدید» دانست. در این بخش نگرانی از به هم خوردن نظم آمریکایی و لزوم تلاش برای ایجاد ائتلافی دوحزبی در ایالات متحده برای مقابله با آن کاملاً قابل مشاهده است:

«[...] ما هر دشمنی‌ای را که امنیت ملی و متحدان ما را تهدید کند، بازمی‌داریم و شکست می‌دهیم. ما با اطمینان از ظهور مسالمت‌آمیز [اشاره به دکترین خیزش مسالمت‌آمیز هوجین تائو] سایر کشورها به عنوان شریک برای تقسیم وظایف به منظور حفظ جهانی صلح‌آمیزتر و مرفه استقبال می‌کنیم. ما به همکاری با قدرت‌های مستقر و نوظهور [...] ادامه خواهیم داد، حتی اگر در عرصه‌های اقتصادی و سایر عرصه‌ها با آن‌ها رقابت کنیم. ما قوانین و هنجارهای بین‌المللی را، که پارامترهای چنین همکاری و رقابتی را تعیین می‌کند، حفظ و تجدید خواهیم کرد. ما همه این کارها و بیشتر را با اطمینان انجام خواهیم داد که سیستم بین‌المللی، که ما ایجاد آن را پس از جنگ جهانی دوم رهبری کردیم، خدمت به آمریکا و جهان را ادامه بدهد. این یک دستور کار جاه طلبانه، اما قابل دستیابی است، به ویژه اگر به بازسازی مرکز دوحزبی، که ستون قدرت سیاست خارجی آمریکا در دهه‌های گذشته بوده است، ادامه دهیم [...] عنصر اصلی قدرت ما، اتحاد ما و اطمینان ما از این بعد است که رهبری آمریکا در این قرن مانند قرن گذشته اجتناب ناپذیر باقی بماند.»

در سند NSS 2017، که در دوران ترامپ و فقط دو سال پس از NSS 2015 منتشر شد، پرده پوشی‌ها و ملاحظه‌کاری‌های اسناد پیشین به کل کنار گذاشته شده است. سند دارای لحن تند و جمهوری خواه